

Ca-Nostra

*** ANY SISÉ.—NÚM. 255 *** SETMANARI POPULAR *** INCA, 19 ABRIL 1915 ***

EL CANTO DE TRIUNFO

Trecientos trece años llevaba de vida la Iglesia católica fundada por Cristo nuestro Señor. Desde el día aquel en que tuvo lugar el drama sangriento del Calvario, millones de mártires habían testificado y sellado con su sangre la fe en la religión de Cristo.

Las catacumbas, aquellos templos misteriosos, refugio de los perseguidos cristianos, iban á ser testigos de un día de libertad.

Un Emperador magnánimo y humano iba á reconocer á los cristianos su derecho á la vida social.

El Edicto de Milán, carta Magna de libertad para los cristianos, se iba á firmar por el vencedor de Majencio.

Ya los circos no presenciarían aquellas escenas de horror ni el pueblo romano oiría el crugir de los huesos de los mártires entre las fauces de los leones y las panteras.

Ya el Emperador quería dar á los cristianos la libertad, ya el culto de Dios sería autorizado, ya los cristianos obtendrían el derecho de ciudadanía, ya la Iglesia cantaba el triunfo de su libertad.

Diez y seis siglos han transcurrido desde esa fecha memorable en que el hijo de Santa Elena, el gran Constantino, reconoció la libertad de la Iglesia.

Diez y seis siglos de historia gloriosa en que sin interrupción la Iglesia católica ha sido el esplendor de la ciudad inmortal.

La pasada Dominica *In Albis*, principiaron en Roma las fiestas centenarias de aquel acontecimiento que señaló para los cristianos una era de paz.

De las catacumbas de Santa Domitila, reproduciendo quizá la carrera triunfal de aquellos cristianos que adoraban á Dios con mayor ardor cuanto más cerca tenían la cuchilla ó el potro en que habían de ser martirizados, salió una procesión eucarística organizada

por el *Collegium Cultorium Martirium*.

Lo procesión recorrió el campo de las Catacumbas de San Calixto llegando á la Basílica de San Sebastián. Allí se cantó el *Te-Deum* y se dió la bendición con el Santísimo.

Este es el primer acto de las fiestas centenarias constantinianas.

Desde dicho día hasta el 8 de Diciembre, Roma se apresta á rememorar la proclamación de la paz.

Roma llama á los católicos del mundo entero.

Roma desea reunir en torno al gran Pontifice Pío X á los que tienen el espíritu de Cristo, ese espíritu creyente y generoso que sabe dar la vida y la sangre por confesar á Dios.

Y ¿no es verdad que aquellos tiempos del reinado del libertador de la iglesia tienen con los tiempos actuales muchísima semejanza.

En lucha se hallaba el Emperador Constantino con su envidioso enemigo Licinio.

Una batalla se iba á librar el día 3 de Julio de 325

El ejército de Licinio ocupaba una excelente posición frente á Andrinópolis, la ciudad que ahora tan heroicamente ha resistido al ejército búlgaro.

Constantino, preparándose con oración, mucha pureza, y mortificación y ayuno, dió á su ejército esta contraseña: *Dios nuestro Salvador*.

Con esta esperanza en Dios, Constantino venció á Licinio, persiguiéndolo hasta Bizancio que luego se llamó Constantinopla.

Ahora también un rey toma el nombre de Constantino.

Quiera Dios que sea también con el tiempo el que dé libertad á la Iglesia.

Entre tanto trasladémonos en espíritu á Roma y entonemos el *Te Deum* de acción de gracias para que Dios liberte al Soberano Pontifice.

H.

LA PRESÓ D'EN SERRALLONGA

«Les ninetes ploren
ploren de tristó,
perque En Serrallonga
es a la presó»

I

Tant valent com era!
Tant guerretjadó!...
Pres i tot encare
tots li tenen pó.

Diu que si'l lligaren
fou á tras-cantó;
diu que cara a cara
no l'agafen, nó.

Judas que'l trahía
no mereix perdó.....
Les ninetes ploren
ploren de tristó.

II

Diu que no fou lladre,
lladre ni falló;
diu que guerretjava
plé de convicció.

No era'l jou p'el poble
ni p'el seu brahó;
Llibertat i Patria
era'l seu penó.....

¡Llibertat i Patria
Patria i Rel·ligió!...
Per çó En Serrallonga
es a la presó.

III

Quant hi entrava'l frare
¡quina contrició!

—Als qui us sentencien
daulos lo perdó—

—Als butxins perdono
a n'els Judas nó.—

—Reconciliavos
amb Nostre Senyor....

«Al Sant Crist s'abraça
i li fá un petó,
les ninetes ploren
ploren de tristó,

IV

Quant a plaça'l treuen
sembla un malfactó;
porta una mordaça
com un morrió

Dret vora la forca
óu la acusació;

quant de vil l'acusen
fà ab lo cap que nó.
Lo botxi se'l queda....
penja en la buidó....
Tot un poble'l plora,
plora de tristió!

A. BORI FONTESTÁ.

ATENTAT CONTRA' L REI

Per tercera volta s'es intentat matar el jove Rei d'Espanya en la vía pública i en moment solemne.

Diumenge passat venia del solemne acte de Jura de Banderes un jove anarquista llença tres tirs contra D. Alfons que venturosament no feren blanc.

En Sancho Alegre, que cometé l'atentat, anava acompanyat de dos individus sospitosos que fan pensar que no obrava pel seu compte, sino per ordes donades tal volta a Paris, aont havia paçades temporades, com l'assesi d'En Canalejas.

Ara que'l Rei s'havia fet tant demócrata, qu'havia donades audiencies a significats republicans i merescut alabanses dels que alaboren contra'l trono, parexia qu'als estrems de dolçura li havien de guardar les espatles; però qui'l salva miraculosament de les bales anarquistes per tres vegades es la Providencia, la verdadera dreia.

¡A quantes reflexions se presta l'estat de coses de la política espanyola! ¡quantes ensenyanças ne poden treure el que la dirigeixen!

CARTA UBERTA

a Mestre Miquel Duran President
de la societat «La Justicia»

Benvolgut amic: vaig assistí, diumenge passat, an el mití organitzat per la societat de sabaters que vos presidiu. Malgrat a les carinyoses exigencies de la meua esposa, hi vaig anar totsol, per que jo no som d'aquells que creuen que son capaços a menjar-vos cap homo; i molt bè me'n hagués pogut manar als nins, ja que'l company Maroig digné, dirigintse a uos quants que n'hi havia, que diguessen a sos pares que les fieres no s'en havien menjat cap de nín.

Vaig a dir-vos sa meua impressió respecte vostro mití.

Homo: no'm pensava que fosseu tant bò per dir quatre paraules. Jo vos don s'enhora-bona més coral pe'l vostro discurs: a mi que no m'enlluerna l'oratoria inflada, confés ingenuament que l'orador qui m'agradà més foreu vos, per vostra senzillesa i bona intenció.

Per axò metex que m'agradareu vaig a fer-vos algunes reflexions respecte algun extrem de vostro parlament. Manifestareu que no creieu que vostra societat socialista arrelàs fort a Inca; amb axò nos avenim. A Inca dins el seu rutinisme encaxonat no li pega bé cap classe de redicalisme i revolucioniari, però, francament, si vostra sinceritat

vos honra, per altra part es un mal company el *pessimisme* per un cap d'una societat naixent que necessita calor i entusiasme.

Es que jo trob que vostro *pessimisme* està ben fundat: m'ho demostra la metexa concurrència al mití, que si be va esser regular, com digué «La Almudayna»: hi ha que descontar la majoria qu'estava formada de curiosos. Jo vaig notar que molts no aplaudien els oradors, senzillament, perque no eren dels vostros. Sé també que n'hi anaren per protestar si'ls oradors s'haguessen atravit a torcar certes coses, i a pesar d'axò aplaudiren, incurrint amb una inconsequencia de persones poc aviçades; però que de totes maneres no les convertiren per que ara s'en arrepentexen i diuen que aplaudiren per riure.

Els oradors, estimat amic, foren un'altra nota que demostra que vostro *pessimisme* es reonable.

No convenceren a negú.

¿Quin convenciment poria dur al públic aquell orador improvisat que deia que no tenia *historia* i que li faltava el *mantaniment* (talent) per parlar de la qüestió Social? I el bàmbo! que no conexia que li feien mambelletes perque acabás... i tornava seguir la seua admirable peroració!

En Paul era s'únic que tenia traça d'orador adestrat, però digueme: ¿quins doctrinismes mos explicà per convencer-nos? paraules buides i res més. ¿No trobau que la mateixa exegeració en pintar-nos la fam, la misseria i la desesperació dels obrers era contraproducent per fer malla a la credulitat del públic?

Justament venir-se a Inca amb aquestes cançons, quan nostros honrats i laboriosos obrers no conexen els hospitals, ni la precó, ni la fam, de que tant de patir en volgué treure.

Poreu estar segur, Mestre Miquel, que s'únic qui estigué acertat foreu vos, al manifestar que no creieu que la novella societat pogués anar avant a Inca.

Un'altra cosa tocaveu, Mestre Miquel, que per nostros es de capital interés, i es: que'ls obrers qu'entrin en vostra societat podian tenir les idees polítiques i religioses que vulguin, qu'at sortir de vostra casa social tant vos serà si van a la iglesia a resar el rosari com si prenen altres quimeres.

Així, vos heu de veure sentir i que anau a missa i no heu renunciat de la fè voltros pares; però a mi me costa pena al creure que succeesca segons vostros bons desitxs al costat i dirigida vostra societat per una federació qu'an el seu periòdic, a sos mitins, a ses escoles i en tots els seu actes fa guerra a Deu i a la Religió catòlica i a tots els elements d'orde, que si estava en la seva mà ben aviat hauria feta la revolució i el reperliment social.

Per estar vostra societat ben adherida a la federació heureu de tenir el seu periòdic i altres del partit, i vos més que negú, com a cap, les haureu de llegir per enterar-vos del moviment obrer; i jo vos asseguro, que basta la lectura de la premsa socialista per des-cristianisar i desmoralisar a tots els socis que no'n sortiran d'ella en ganes d'anar a resar el rosari.

Jo la llegesc qualque vegada, per atendre

a les obligacions de periodista, i sempre me parex qu'està fundada per atacar les coses de Deu mes que per defensar els interessos dels obrers; lo metex que si en la destrucció de la Iglesia, que sempre ha fet costat els pobres i desheradats, estàs resolt el problema social.

M'han assegurat que vos prohibireu als oradors del mití parlar en *pro-Queralló* i de religió, cosa que observaren: això que parla altament de vostros rectes sentiments son una prova més que'ls *moros estàn a la porto*. I com vos per lo regular no deveu esser President *nato*, en vendrà un'altra que tot heu admetrà, resultant que vos haureu ajudat grandament a fundar una associació que serà inimiga de Deu i de la societat: i vet-aquí *la vostra mala obra*.

En vista de vostres bones disposicions que, generalment, son les d'En Joan Poble, no vos don tota la culpa de l'obra perillosa comensada per vos i vostros companys, també la tenim en part els catòlics que, a pesar de lo molt que s'ha fet, encara no hem sabut associar i agremiar les masses en sentit catòlic com han fet nostros germans de Bèlgica i Alemanya. Dins nostra organització seria possible fer lo que va dir un dels oradors del mití: *amb un velló comprà un pa de tres reals*; però voltros no heu sabut veure les ventatges de nostres societats econòmiques n'hi nostros les vos hem sabudes oferir amb la manya que exigexen els temps presents.

Venturosament el despertar dels catòlics socials es hermós i afalagador! Entre moltes coses que poria dir-vos cal fer menció del *casal Popular* inaugurat i beneit a Barcelona dia 6 d'aquex mes per l'*Acció Social Popular*, que ve esser pels catòlics lo que es pels radicals la *casa del Pueblo* amb la ventatge que'ls nostros no tenen explotadors que s'enriquexen demunt l'esquena del obrer, com En Lerrux i companyia.

Això es lo que tenia que dir-vos, Mestre Miquel, i voldria que les meves mal traçades reflexions fossen rebudes en lo metex afecte i carinyo que les vos ha dirigides un obrer que sempre s'es interesat pel benestar de sos germans i es vostro amic coral.

MIGUEL DURÁN.

Inca 16 d'Abril de 1912.

NORMES ORTOGRAFÍQUES

XV

En fi de paraula, s'escriurà *txi* dins els pocs mots com *despatx*, *esquitx*, els derivats dels quals presenten *tx* (*despatxar*, *esquitxar*); en tots els altres casos s'escriurà *ig* darrera de *a*, *o*, *u*, i *g* darera de *i*. Ex. : *maig*, *faig*, *raig*, *gaig*, *lleig*, *basteig*, *oreig*, *sacceig*, *mig*, *trepig*, *desig*, *goig*, *roig*, *fuig*, *puig*, *enuig*, *rebuig*.

XVI

Quan, per les regles d'accentuació, calgué accentuar graficament una *a*, una *e* oberta o una *o* oberta, s'emplearà l'accent greu; en els altres casos, s'emplearà l'accent agut.

S'accentuaràn els oxítons acabats en vocal tònica o en vocal tònica seguida d'una *s*

d'una n. Ex.: replà, cajè, dirè, cosí, allò, car-
bó, oportú, francès, digués, formós, comprèn,
ensén. (En canvi: extens, carbons, infern,
animal, animals, sonor, dírem, dormim, di-
ren, dormiu, museu, servei, remeis).

S'accentuaràn els paroxitons acabats attra-
ment que en vocal sil·làbica seguida o no
d'una s o d'una n. Ex.: fàcil, fàcils, dípt er,
dípters, prò'eg, exàmens, anàvem, anàveu,
anàrem, anàreu, díriem, dírieu. (En canvi: pa-
re, pares, casa, cases, cerca, cerques, cerquen,
savi, savia, savis, savies, moro, moros ingenu
ingenua, ingenus, ingenues, anesses, anesin,
anares, anaren.)

S'accentuaràn els paroxitons de més de
dues síl·labes en els quals la vocal tònica és
ura i o una u seguides de vocal: estudia, es-
tudies, estudién, dormiria, dormiries, continú r,
continúes. (Però: dia, dies, nua, nues, cria,
cries, crien).

S'accentuaràn proparaxitons. Ex.: època,
èpoques, solípede, física, anàloga, mètode, ipò-
tesi.

Quan dues formes nominals o dues formes
verbals solament se diferenciën entre elles
pel sò obert o tancat d'una e o d'una o, s'ac-
celuaràn totes dues (Ex.: bè i bé, nè i né,
vès i vés, vèns i vèns, vèren i vèren, òs i òs,
jòc i jòc, bòta i bòta, mòra i mòra), i, en ge-
neral, s'accentuaràn tots aquells mots amb e
o amb o tòniques que, escrits sense accent,
podrien donar lloc a confusions (tals com dò-
na i dóna, sò i só, sòn i són, sòu i sòu, fòra i
fòra, tè i té).

Quan dos monosíl·labs l'un tònic i l'altre
aton vénen escrits amb les mateixes lletres,
s'accentuarà el tònic a fi de diferenciari-lo
gràficament de l'aton: és de ésser, diferenciari-
així gràficament de es pronom reflexiu; mà,
mon i mós substantius, de ma, mon i mos, ab-
jectius possessius; nòs i vós subjectes i com-
plements preposicionals, de nos i vos com-
plements àtons (pron. nus, vus); pèl substan-
tiu i son plural pès, de pel i pels contrac-
cions de la prepocisió per amb els articles
el i els; què pronunciat amb è clara, de que
pronunciat amb e neutra; sà adjectiu qualifi-
catiu, de sa adjectiu possessiu; sè de saber,
de se pronom reflexiu; ús substantiu, de us
pronom personal.

FALS ADAGI.

«La cara es miray del cor»

Esclamava embadalit,
Contenplant aquexa cara
Mescla de rosa y jasmí

Si té sa cara mes pura,

Mes pura qu'els serafins
¡Válgam Deu! ¡válgam la Vergel!
¡Quín cor mes pur deu tenir!

«La cara es miray del cor»...

L'adagi no sap que's diu:
Tu tens, com un sol la cara,
Y tens el cor com la nit.

T. F.

Teadures d'or

¡BIEN VAN NUESTRAS OBRAS!

La Revista Francesa ha publicado un nota-
ble artículo respecto al objetivo principal de
los católicos, cuya síntesis es la siguiente:

«En los calamitosos tiempos que atravesamos, antes que en edificar un templo, una capilla, levantar un monumento, aun que sea un santo, regalar ricos ornamentos y valiosos objetos para el culto, todos los católicos deben pensar y emplear su dinero con preferencia en las escuelas y en la prensa; pues el daño que en este terreno están haciendo los enemigos de la Iglesia es incalculable.»

100 AÑOS

En Ciudadela ha llegado á la edad de cien años D.ª Francisca Seguí Vila. Toda la ciudad ha celebrado este acontecimiento y por cierto a fuer de buenos cristianos Repiques de campanas, Te Deum y fiestas callejeras. Un nieta de la festejada ha celebrado una misa dando la comunió a la abuela y á todas las mujeres nanagenarias que la acompañaban. Que viva cien, dando buenos ejemplos á los jóvenes.

Noves d'Inca

GELADA.—Dimars d'aquesta setmana fé una groça gelada qu'a molts de llocs cremá les brostes de les figueres i vinyes i a alguns creuen que s'en ha duit els aubarcocs.

BESSÓ.—Dijous estava a 155 pessetes el quintà. i divenes ja'l pagaven a 145 ptes.

PRIMERA COMUNIÓ.—Dimecres na Catalina filla de D. Francesc Mulet Capità i D.ª Magdalena Camacho celebrà sa primera comunió a la capella de les Filles de la Misericordia, servint-li de padrins sos tios el Comendat D. Bernadí Mulet i D.ª Catalina Nicolau. La seguiren en la comunió la família i moltes ninetes de son col·legi que cantaren himnes alius al acte, essent el celebrant Mossen Tomás Mora.

Va esser una festa molt tendra i simpàtica qu'ens fa donar l'enhorabona a la família Mulet.

NÚMERO EXTRAORDINARI.—Nostro bon confrara «El Felanigense» dia 15 publicà un número extraordinari per protestar contra les horribles blasfèmies que un malanat socialista de Lluchmajor va llençar contra Deu.

Compte a pedres menudes el mití catòlic que a Felanitx se fe'n lo metex objecte, insertant els discursos i les adhesions que reberen. Du tres estampes: de la vista general de Felanitx, frontis parroquial i de l'iglesia del calvari.

Ademés: poesies de D.ª Maria A. Salvà i de D. Joan Alcover Maspons, i treballs en prosa dels M. I. Senyors Mossen Antoni Alcover i Mossen Josep Miralles, de les senyores D.ª M. Alzamora de Massutí i D.ª R. de O., i dels senyors Mossen Sebastià Obrador, En Miquel Durán, X., D. Damià Vidal i D. Antoni Rigo.

Felicitam el confrara per haver tret la cara pel Rei de tot lo creat.

sident del Círcol d'Obres catòliques assistiren diu-
menge passat a la vetllada musical que donaren
an el saló d'espectacles de la societat els emi-
nents violinistes Srs. Ricart i Bresó acompanyats
del notable laudista Sr. Montagut i del guitarrista
Sr. Palet.

Interpretaren amb abilitat admirable un pro-
grama d'obres musicals difícils que han escrit
els més notables compositors.

El públic veent els pobres músics, segos i ar-
tistes, los escoltà amb una religiositat i silenci
poc acostumat, aplaudint amb entusiasme i fent-
los repatir algunes de les seues pessets.

Abans ja havien tocat an el Club velocipedis-
ta i a la societat la Constancia.

LA FESTA DE LA VISITA DOMICILIARIA.

—Aquesta simpàtica i novella associació, diu-
menge passat donà una prova eloqüent de la se-
va bona organització y arrelada vida, amb la so-
lemne festa que per primera vegada celebrà en
honra de los seus benvoiguts patrons Jesús Ma-
ria i Josep, en l'Iglesia Parroquial d'eixa ciutat.

L'entusiasme que reinava entre'ls iniciadors
era gran, i axò era senyal clara y evident de lo
sumptuosa que seria la festa: aquesta se comen-
sà amb una nombrosa i devota comunió general
a la qual no hi mancà els fervorins i càntics eu-
carístics que donaven mes esplendor a l'acte
que's celebrava. A las 9 i mitja després de haver
acompanyat tots els associats les agradívols Ca-
pelles desde'l convent de Monjes Terciaries a
la Parroquia, i colocades aqueixes convenientement
a n-els llocs senyalats, s'comensaren els
Oficis Divins precidits abans de Tercia. Se can-
tà la misa de «Angelis» pe'l coro i el poble, dei-
xant caure un magnífic sermó Mossen Sebastià
Llabrés, posant a la consideració del nombrós
coneurs, la distinció i gran mercè que mos té en
la Visita de la Sagrada Família, i la necesitat
gran que tenim de arrelar en nostros cors els
seus exemples santíssims. Totes les hras del
capvespre fonc empleat pe'ls associats per visi-
tar les capelles; motiu per el qual se ves el
temple Parroquial visitat ferm, presentant l'es-
pecte d'un dia de coranta hores. Al vespre des-
prés del rosari se feu un devot exercisi a San
Josep, cantant-se amb acció de gracias un so-
lemne Te-Deum que fonc acompanyat de les
oracions devotes que adressaven els feels reunits
en número grandios.

L'especte que presentava el presbiteri de la
Parroquia era imponent y magestuós: entre un
atapit de perfumadas flors combinadas amb mul-
titud de ciris s' dexaven veure garrides, les dot-
se capelles amb actitud de rrecullir amb benig-
nidat les supliques que'ls dirigien els devots asso-
ciats.

Que la Sagrada Família derrami a belquena
les sevas gracies abundoses demunt tots los asso-
ciats a la Visita Domiciliaria i els infundesque
los exemples que ens donaren en eixa vida.

FUNCIONS VOTIVES.—Dilluns a Sant
Fia icesc s'acabà la novena al Gloriós Tauma-
turgo Sant Antoni de Padua, per devota persona,
i anit s' donarà comensament a un'altre novenari
a la Inmaculada de Lourdes també per devota
persona. Demà en la meteixa Iglesia es celebrará
solemne festa a la Puríssima Concepció a inten-
ció de devota persona. Al mati a las 7 hei aurà
comunió general pe'ls Terciari; a las 9 i mitja
Tercia cantade i Misa major predicant-hi el Rnt.
D. Jaume Saestre Pvre. Al vespre se ferà la reu-
nió mensual dels Terciari amb exposició i ser-
mó.

CONCERT MUSICAL.—Convidats pel Pre-

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus que retgirem a nostro mercat.

Bessó	a	13'00	el quintá
Blat	a	18'50	la cortera
Xexa	a	19'00	id.
Sivada	a	10'00	id.
Ordi	a	12'50	id.
Faves	a	20'50	id.
Monjets de confit	a	35'00	id.
Siurons	a	25'00	id.
Patatas	a	8'00	es quintá
Moniacos	a	5'00	id.
Garroves	a	5'00	id.
Gallines	a	0'90	sa tersa
Ous	a	1'00	sa dotzena

LLIBRERÍA Carre de la Murta, número 5.—Iuca.

Desenes Obres Rebudes

Carmencita, La Buena cocinera.—Manual práctico de cocina española, Americana, Francesa etc. etc. con multitud de recetas especiales que no se hallan en los tratados

publicados hasta el día, escrito por Doña Eladia M. Vda. de Carpinell. 6.ª edición ilustrada con grabados, reformada con multitud de recetas modernas.—2'75 ptas.

Mes de Mayo Consagrado á Maria por D. José M. Quadrado—Décimatercera edición.

Vida de Nuestro Señor Jesucristo por el P. Remigio Vilariño Ugarte, S. I.—2.ª Edición.

La Actividad Provincial por E. Prat de la Riba—obras públicas—Cultura—Beneficencia—Hacienda.

Exercicis Espirituals de Sant Ignaci de Loyola fundador de la companyia de Jesús.—Tradució catalana del P. Lluís Vidal, S. J.

Sant Lluís Gonçaga.—Miniatura Psicològica per l'Il·lustr. Sr. Dr. D. Josep Torras i Bages.

El Arte de educar a los niños—T. H. Versión española autorizada por el Autor.

També a nostra Llibreria s'han rebudes grosses remeses de llibres religiosos del «Apostolat de la Premsa» de Madrid, de la

Casa calleja i de la *Enciclopedia* escolar del il·lustrat Professor D. Miquel Porcel.

Refrans, ditxos, adagis o proverbis.

- 568
- Cobra fama y veten a geura. 569
- Es gat geu a dins es fogons. 570
- Qui no te pá, moltes s'en pensa. 571
- A paraules bajanes oreies tancades. 572
- Cada's qu'prega'l Sant de la seua devoció. 573
- Després d'una tempestat eé una bonansa. 574
- Després d'una ventada, sol ploure. 575
- Qui bon pex vol menjá, de sa bossa l'hi ha de costá.
- Aquest setmanari se publica ab censura eclesiástica.

Almacenes Montaner

SINDICATO 2 á 10 Y MILAGRO 1 á 11

— PALMA —

Pañería, Sastrería, Novedades para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería Confección de blanco Géneros de punto, Estatuaria Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes.

«EN LA SUCURSAL CAN BITLA»

ROPAS ECHAS Y SASTRERÍA ECONÓMICA

LOS MÁS IMPORTANTES DE LAS BALEARES

GRANDES

ALMACENES **SAN JOSÉ**

DE

IGNACIO FICUEROLA

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11—Esquina Borne. 118—PALMA
SUCURSALES: JAIME II, 59 y 61 esquina VICENTE MUT—
BINISALEM calle TRUCH—LA PUEBLA calle MAYOR, 58—
NCA, PLAZA IGLESIA, PALMER.

SASTRERIA. CAMISERIA, CONFECCIONES

Equipos para novios—Corbatería—Bisutería—Mercería—Sedería—
Lanería—Alfombras—Lencería—Géneros de punto—Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS = = PCIO FIJO

LITERATURA MALLORQUINA

A SOL IXENT aplec de poesies juvenils per Mossen Llorens Riber, Mestre en Gay Saber, ab un prólec de D. Joan Alcover, a 2'50.

POESÍES per D.ª María A. Salvá ab un prólec del M. I. Mossen Miquel Costa, a 2'00.

FLOR DE CART per Mossen Salvador Galmés y Sanxo (Contarella 1891-1899) a 1'50.

El poble mallorquí ha comés una ingratitud al no comprar aqueix preciós ensay de novel·la mallorquina; tal vegada per no conixer el seu alt valor literari.

CAMPERES—QUATRE FULLES—Poesies per D. Pere d'Alcántara Mulet y Reinés, a 1'00.

FLORS DE TARDOR per D. Antoni Gelabert y Cano ab un prólec de Mn. Llorens Riber, a 1'50.

HISTORIA DEL REI EN JAUME Glosada per D. Bartameu Ferrá, a una pesseta l'exemplar y als suscriptors dels setmanaris catòlics mallorquins, a 0'65.

Venals a nostra Librería

PAL-LAS

Diccionario enciclopédico manual en cinco idiomas: Español, Francés, Inglés, Alemán e Italiano.—10 pesetas—Se venden en esta imprenta.